

Η Ιστορία επαναλαμβάνεται: πρώτα ως φάρσα, μετά ως τραγωδία

Γιατί οι Δημοκρατικοί είναι υπεύθυνοι για την επιστροφή του Ντόναλντ Τραμπ στην εξουσία

CrimeThInc¹

Ο Ντόναλντ Τραμπ έχει κερδίσει τις προεδρικές εκλογές του 2024. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να δώσουμε ξανά, από την αρχή, πολλές από τις **μάχες** της περιόδου 2017-2020. Αλλά, πρώτα, για να καταλάβουμε την κλίμακα αυτού με το οποίο βρισκόμαστε αντιμέτωποι, ας δούμε πώς φτάσαμε εδώ.

Η καυτή πατάτα αλλάζει και πάλι χέρια

Έχουμε επί μακρόν **ισχυριστεί** ότι στον 21ο αιώνα, η κρατική εξουσία είναι μια καυτή πατάτα. Επειδή η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση έχει κάνει δύσκολο στις κρατικές δομές να μετριάσουν τις συνέπειες του καπιταλισμού πάνω στους απλούς ανθρώπους, κανένα κόμμα δεν μπορεί να κρατήσει την κρατική εξουσία για καιρό χωρίς να χάσει την αξιοπιστία του. Πραγματικά, στους λίγους πρόσφατους μήνες, αναπάντεχες ήττες έχουν υπονομεύσει κυβερνητικά κόμματα στη **Γαλλία**, την **Αυστρία**, το **Ηνωμένο Βασίλειο**, και την **Ιαπωνία**.

Στις εκλογές του 2024, τόσο η Κάμαλα Χάρις όσο και ο Ντόναλντ Τραμπ ήταν ήδη φθαρμένοι από την σχέση τους με την κρατική εξουσία, αλλά η Χάρις ήταν αυτή που συνδεόταν με την τρέχουσα διακυβέρνηση. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που έχασε. Σίγουρα, δεκάδες εκατομμύρια ψηφοφόροι του Τραμπ υποστηρίζουν το πρόγραμμά του αλλά οι ψηφοφόροι που τον ώθησαν να ξεπεράσει το όριο της νίκης έρχονταν ουσιαστικά ψήφους διαμαρτυρίας.

Οι Δημοκρατικοί έχουν κάνει όσα μπορούσαν για να συνδεθούν με την κυβερνητική τάξη: μετακινώντας τις πολιτικές τους προς τα δεξιά, μετατοπίζοντας την υποστήριξη από τους υποτιθέμενους “αριστεριστές” στις τάξεις τους, σταματώντας τα κινήματα διαμαρτυρίας. Αποδεικνύεται ότι αυτό ήταν ένα στοίχημα ήττας σε μια περίοδο που ο κόσμος πεινά για αλλαγή.

Απομένει να δούμε πώς θα ανταποκριθεί η υπόλοιπη χώρα. Αν η ηγεσία του Δημοκρατικού Κόμματος είναι ικανή να “ρολλάρει” και να δεχτεί μια θέση ως ο τζούνιορ συνεργάτης του φασισμού, τότε το μέλλον μπορεί να είναι πραγματικά ζοφερό. Από την άλλη μεριά, αν γίνει καθαρό ότι η μισητή χώρα πρόκειται να αντισταθεί στο πρόγραμμα του Τραμπ, μια μερίδα της ηγεσίας των Δημοκρατικών θα αναγκαστεί να κυνηγήσει τον ρόλο της ως αντιπροσώπος αυτού του τμήματος του πληθυσμού, όπως συνέβη το 2017².

Τι θα συμβεί στη συνέχεια θα κριθεί στους δρόμους.

Το Κόμμα της Συνενοχής

Οι Ρεπουμπλικάνοι έχουν γίνει το κόμμα του φασισμού. Σε αυτή την προεκλογική περίοδο, οι Δημοκρατικοί εδραίωσαν τον εαυτό τους ως το κόμμα της *συνενοχής/συνέργειας με τον φασισμό*.

Τι σημαίνει να **αναγνωρίζεις** ότι ο Ντόναλντ Τραμπ είναι φασίστας και παρ’ όλα αυτά μην κάνεις τίποτα άλλο από το να προτρέπεις τον κόσμο να *ψηφίσει εναντίον του*; Αν όντως, ο Τραμπ σκοπεύει να φέρει τον φασισμό στις Ηνωμένες Πολιτείες – αν, όπως έχει ρητά υποσχεθεί, συλλάβει εκατομμύρια ανθρώπους (“η μεγαλύτερη εγχώρια επιχείρηση απέλασης στην αμερικανική ιστορία”), αν βάλει τον στρατό στους δρόμους για να καταστείλει διαμαρτυρίες και χρησιμοποιήσει το

1 Στμ. Μεταφρασμένο από εδώ: <https://crimethinc.com/2024/11/06/history-repeats-itself-first-as-farce-then-as-tragedy-why-the-democrats-are-responsible-for-Ντόναλντ-τραμπς-return-to-power>.

2 Στμ. Λίγο περιέργη αυτή θέση “επένδυσης” ελπίδας στην ηγεσία των Δημοκρατικών με το δεύτερο σενάριο!

δικαστικό σύστημα για να επιτεθεί σε οποιονδήποτε αντιτίθεται σε αυτόν – τότε το να περιορίζεις κάποιον σε μια απλή εκλογική αντίθεση σημαίνει να καλωσορίζεις τον φασισμό με ανοιχτές αγκάλες.

Όταν ο φασισμός είναι καθοδόν, το σωστό που πρέπει να γίνει είναι η οργάνωση “υπόγειων” δικτύων αντίστασης, όπως έκαναν οι Ιταλοί και Γάλλοι αντιφασίστες στις δεκαετίες του 1930 και του 1940. Το σωστό που πρέπει να κάνει κανείς είναι να προετοιμαστεί να αγωνιστεί με οποιαδήποτε μέσα είναι αναγκαία. Οτιδήποτε λιγότερο είναι συνενοχή.

Η ενίσχυση των θεσμών μέσω των οποίων οι φασίστες θα θεσπίσουν τις πολιτικές τους είναι συνενοχή. Να παραδίδεις την πλατφόρμα επικοινωνίας μέσω των οποίων οι άνθρωποι μοιράζονται πληροφορίες είναι συνενοχή. Να αποθαρρύνεις τον κόσμο από το είδος τακτικών που χρειάζονται για να αγωνιστεί κανείς ενάντια σε ένα φασιστικό καθεστώς είναι συνενοχή. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια, οι Δημοκρατικοί έκαναν το καθένα από αυτά τα πράγματα.

Η ηγεσία του Δημοκρατικού κόμματος είναι ήδη προετοιμασμένη για να συνυπάρξει με τους φασίστες, να *κυβερνηθεί* από φασίστες. Έχοντας ένα πιο αυταρχικό κόμμα στην εξουσία, τους δίνει ένα άλλοθι – τους κάνει να φαίνονται συγκριτικά καλοί, έστω και αν είναι αυτοί που βγάζουν τον κόσμο από τους δρόμους και στρώνουν το “χαλί” στον Τραμπ για να εφαρμόσει το πρόγραμμά του.

Ο δρόμος προς τον φασισμό

Ας πούμε γιατί οι Δημοκρατικοί είναι ένοχοι για αυτή την κατάσταση.

Η αστυνομία

Οι Δημοκρατικοί ξεκίνησαν την εποχή διακυβέρνησης των Μπάιντεν-Χάρις διπλασιάζοντας την υποστήριξή τους στην αστυνομία, ακριβώς όταν εκατομμύρια άνθρωποι σε ολόκληρες τις Ηνωμένες Πολιτείες αναρωτιόντουσαν αν ήταν πια καιρός να εξεταστεί ένας πιο αποτελεσματικός τρόπος για την αντιμετώπιση των κρίσεων φτώχειας και ψυχικής υγείας από το να συνεχίζεται η διοχέτευση τεράστιων ποσών δημόσιας χρηματοδότησης για την στρατιωτικοποίηση των αστυνομικών τμημάτων. Όταν ο Τραμπ αναλάβει πάλι τη διακυβέρνηση το 2025, τα αστυνομικά τμήματα σε ολόκληρη τη χώρα, που χρηματοδότησε και εκθείασε/εξύμνησε η διοίκηση Μπάιντεν θα είναι στην πρώτη γραμμή της επιβολής της ατζέντας του Τραμπ.

Η στροφή του Δημοκρατικού κόμματος υπέρ της αστυνομίας, βοήθησε πρώην μπάτσους, όπως ο δήμαρχος της Νέας Υόρκης Eric Adams, να έρθουν στην εξουσία το 2020. Η δημαρχία του Adams υπήρξε μια καταστροφή· είναι αυτή τη στιγμή ο πρώτος δήμαρχος της Νέας Υόρκης που αντιμετωπίζει ομοσπονδιακές κατηγορίες, συμπεριλαμβανομένων αυτών της δωροδοκίας, της συνωμοσίας και της απάτης. Έκτοτε ο Τραμπ [προσέγγισε](#) τον Adams, ως ένας ισχυρός άντρας έναν άλλον. Αυτό συμβαίνει όταν βάζεις την εξουσία απευθείας στα χέρια των δυνάμεων της καταστολής.

Ο Νόμος

Ξεκινώντας από νωρίς στην πρώτη διακυβέρνηση του Τραμπ, οι Δημοκρατικοί εστίασαν την κριτική τους σε αυτόν στην ιδέα ότι αυτά που έκανε ήταν *παράνομα*, χρησιμοποιώντας το σύνθημα “Κανείς δεν είναι πάνω από τον νόμο”. Όπως [επιχειρηματολογήσαμε](#) το 2018:

“Αν προσπαθείς να βάλεις τα θεμέλια για ένα ισχυρό κοινωνικό κίνημα ενάντια στην διακυβέρνηση του Τραμπ. Τι θα συμβεί όταν ένα νομοθετικό σώμα, επιλεγμένο μέσω

“μαγειρέματος”³, περάσει καινούριους νόμους; Τι θα συμβεί όταν τα δικαστήρια “πειραγμένα”⁴ ώστε να είναι γεμάτα με δικαστές που διόρισε ο Τραμπ, αποφασίζουν υπέρ του; Τι θα κάνεις όταν το FBI καταστείλει άγρια τις διαμαρτυρίες;”

Τώρα, με το Ανώτατο Δικαστήριο ελεγχόμενο από δικαστές τοποθετημένους από τον Τραμπ και τον Τραμπ να προετοιμάζεται να αναλάβει και πάλι την εξουσία, θα δούμε τις απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα. Οποιοσδήποτε είναι αποφασισμένος να αποτρέψει τον Τραμπ από την εφαρμογή της ατζέντας του θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος να παραβιάσει τους νόμους που θα περάσουν τα νομοθετικά σώματα του Τραμπ και θα εφαρμόσουν οι δικαστές του.

“Να πορεύεσαι κάτω από το σύνθημα ‘κανείς δεν είναι πάνω από τον νόμο’ σημαίνει να φτύνεις κατάμουτρα όλους εκείνους για τους οποίους η καθημερινή λειτουργία του νόμου είναι μια εμπειρία καταπίεσης και αδικίας. Σημαίνει να απορρίπτεις την αλληλεγγύη προς τα κομμάτια εκείνα της κοινωνίας που θα μπορούσαν να δώσουν ένα πλεονέκτημα σε ένα κοινωνικό κίνημα εναντίον του Τραμπ στους δρόμους. Τέλος, σημαίνει να νομιμοποιείς τον ίδιο τον μηχανισμό της καταστολής – τον νόμο – που ο Τραμπ θα χρησιμοποιήσει εν τέλει για να καταστείλει το κίνημά σου”.

Όπως [προειδοποιήσαμε](#) τον Ιούλιο που πέρασε, η νίκη του Τραμπ σημαίνει ότι όλοι οι θεσμοί στους οποίους οι κεντρώοι υπολογίζουν για την προστασία τους – η εκλογική πολιτική, το δικαστικό σύστημα, η αστυνομία, η τάση των απλών πολιτών να υπακούουν στον νόμο και να σέβονται τις αρχές – είναι τώρα όπλα στα χέρια των εχθρών τους.

Τα ΜΜΕ

Όταν οι ιδιοκτήτες του Twitter [το πούλησαν](#) στον Έλον Μασκ το 2022, κατάλαβαν ότι έδιναν τον έλεγχο της κύριας πλατφόρμας πολιτικής επικοινωνίας του 21ου αιώνα στα χέρια ενός ακροδεξιού μεγαλομανή. Ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανε ο Μασκ ήταν να [απαγορεύσει](#) μερικούς από τους πιο γνωστούς λογαριασμούς αναρχικών που είχαν βοηθήσει στην κινητοποίηση του κόσμου στη διάρκεια της πρώτης διακυβέρνησης του Τραμπ. Αυτό ήταν ένα βήμα στη διαδικασία αναγωγής του Twitter σε ένα όχημα για ακροδεξιά προπαγάνδα.

Όπως ισχυριστήκαμε τότε,

“Η εξαγορά του Twitter από τον Μασκ δεν είναι ένα καπρίτσιο ενός μεμονωμένου πλουτοκράτη – είναι επίσης ένα βήμα προς την επίλυση μερικών από τις αντιθέσεις εντός της τάξης των καπιταλιστών, κυρίως η εδραίωση ενός ενιαίου μετώπου ενάντια στους εργάτες και οποιονδήποτε άλλον είναι στην πλευρά που δέχεται τη βία του καπιταλιστικού συστήματος”.

Πραγματικά, η χρηματοδότηση από μια κλίκα δισεκατομμυριούχων ήταν ένας από τους βασικούς λόγους που έδωσαν τη δυνατότητα στον Τραμπ να κερδίσει τις εκλογές του 2024. Οι δισεκατομμυριούχοι μπόρεσαν, εν μέρει, να στρέψουν την νομιμοφροσύνη τους στον Τραμπ επειδή με το να τεθούν υπό έλεγχο οι πλατφόρμες επικοινωνίας και οι διαμαρτυρίες στον δρόμο, δεν είχαν να φοβούνται ότι μια δεύτερη διακυβέρνηση Τραμπ θα δημιουργούσε χάος που θα ήταν κακό για τις δουλειές τους.

Αυτό μας πάει στο επόμενο σημείο.

---

3 Στμ. Στο πρωτότυπο: *gerrymander* που σημαίνει πιο κυριολεκτικά αλλαγή των εκλογικών περιφερειών προς όφελός μου, χειραγώγηση των εκλογικών περιφερειών, εκλογικό “μαγειρέμα”.

4 Στμ. Στο πρωτότυπο: *stacked*, που εκτός του “γεμάτα” έχει και την έννοια του “πειραγμένου” (στα Αγγλικά *rigged*), όπως πχ. τα ζάρια, που βρίσκουμε εδώ πιο κατάλληλη.

Αδειάζοντας τους δρόμους

Η προσπάθεια των Δημοκρατικών να δυσφημίσουν και να οδηγήσουν το κίνημα ενάντια στην αστυνομία στην “αποστράτευση”, λειτούργησαν άμεσα υπέρ των αντιπάλων τους, προετοιμάζοντας τον δρόμο για την επιστροφή του Τραμπ στην εξουσία χωρίς αντίσταση.

Ανταγωνιζόμενοι τους Ρεπουμπλικάνους για να επιβεβαιωθούν ως το κόμμα της τάξης και του νόμου, οι Δημοκρατικοί τούς έδωσαν τη δυνατότητα να οδηγήσουν τον διάλογο για το “έγκλημα” τόσο ακραία προς τα δεξιά που ο Τραμπ και τα πρωτοπαλίκαρα του να μπορούν να αναπτύσσουν μια ρητορική για το έγκλημα παρ’ όλο που το βίαιο έγκλημα μειώνεται εδώ και χρόνια. Αυτό είναι σε δραματική αντιδιαστολή με τον τρόπο που ο Ντόναλντ Τραμπ αρνήθηκε να μετριάσει τα προς συζήτηση θέματά του έστω και ένα χιλιοστό.

Την ίδια στιγμή, οι Δημοκρατικοί επιδίωξαν να εμποδίσουν καινούρια κινήματα να αποκτήσουν δυναμικότητα. Όταν η πρόβαση στην έκτρωση περικόπηκε σε ολόκληρη τη χώρα, για παράδειγμα, οι Δημοκρατικοί έκαναν ότι μπορούσαν για να **αποτρέψουν** μια αποτελεσματική από τα κάτω κινητοποίηση ως απάντηση.

Ωφέλησε το άδειασμα των δρόμων τις εκλογικές προοπτικές των Δημοκρατικών το 2024; Ας γυρίσουμε πίσω στο 2020 για μια απάντηση.

Εκείνη την περίοδο, στο ένα άρθρο γνώμης μετά το άλλο, οι κεντρώοι εξέφραζαν ανησυχίες ότι οι **συγκρούσεις στον δρόμο** τον Μάιο και τον Ιούνιο του 2020 μπορεί να στρέψουν το εκκρεμές των εκλογών υπέρ του Ντόναλντ Τραμπ. Στην πραγματικότητα, οι εγγραφές στους εκλογικούς καταλόγους υπέρ των Δημοκρατικών τον Ιούνιο του 2020 **αυξήθηκαν κατά 50%**, ενώ αυτές υπέρ των Ρεπουμπλικάνων αυξήθηκαν εκείνον τον μήνα μόνο κατά 6%. Αυτοί που ανέφεραν τις διαμαρτυρίες ως έναν παράγοντα που καθόρισε το πώς ψήφισαν στις κάλπες το 2020 **ψήφισαν υπέρ του Τζο Μπάιντεν κατά ένα ολόκληρο 7% περισσότερο**.

Με άλλα λόγια, η εξέγερση για τον George Floyd βοήθησε τον Μπάιντεν να εκλεγεί.

Και θυμηθείτε – η εξέγερση για τον George Floyd δεν ξεκίνησε με κίνητρο την εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους. Απογειώθηκε με το **κάψιμο ενός αστυνομικού τμήματος**. Σύμφωνα με **δημοσκόπηση** του *Newsweek*, το 54% όσων συμμετείχαν στην έρευνα, πίστευαν ότι αυτή η ενέργεια ήταν δικαιολογημένη. Αν δεν συνέβαινε αυτό, το κίνημα δεν θα είχε πετύχει να προωθήσει τις δολοφονίες των George Floyd, Breonna Taylor και άλλων στον δημόσιο λόγο, και δεν θα υπήρχε κανένα εκλογικό όφελος για το Δημοκρατικό κόμμα. Δεν υπάρχει περίπτωση να δημιουργηθούν ισχυρά κινήματα χωρίς την ανάληψη πραγματικής δράσης ενάντια στις αιτίες της αδικίας.

Ως το κόμμα που υιοθετεί κινήματα αντίστασης, οι Δημοκρατικοί θα είχαν ωφεληθεί από πιο ισχυρά κινήματα το διάστημα 2021-2024. Προτίμησαν να χάσουν.

Ο πολιτικός αναστολέας⁵

Η εκστρατεία της Χάρις είχε την υποστήριξη του πρώην προέδρου George W. Bush, της πρώην αντιπροσώπου Liz Cheney, του συντηρητικού ραδιοφωνικού συντάκτη Charlie Sykes και πολλών άλλων επώνυμων δεξιών. Αυτό δεν συνέβη μόνο επειδή η ατζέντα του Τραμπ ήταν σοκαριστική ακόμα και για εκείνους που προηγουμένως αντιπροσώπευαν το “πρόσωπο” του Ρεπουμπλικανικού κατεστημένου – ήταν επίσης γιατί η Χάρις αντιπροσώπευε ένα κεντρώο πολιτικό σχέδιο, που επέτρεπε στους Ρεπουμπλικάνους να καθορίζουν την δημόσια συζήτηση για ζητήματα όπως η μετανάστευση.

---

5 Στμ. *The Political ratchet*, στο πρωτότυπο. Η **καστάνια**, κυριολεκτικά, είναι εξάρτημα μηχανισμού το οποίο εμποδίζει την περιστροφή γριναζιού, **αναστολέας**, **ροκάνα**.

Όπως είχαμε **ισχυριστεί**, προηγουμένως:

“Το δικομματικό σύστημα των ΗΠΑ **λειτουργεί όπως ένας αναστολέας**, με το Ρεπουμπλικανικό κόμμα να σπρώχνει την δημόσια πολιτική και τον επιτρεπόμενο λόγο προς τα δεξιά ενώ οι Δημοκρατικοί, επιδιώκοντας να αποκτήσουν την εξουσία κερδίζοντας το πολιτικό κέντρο, εξυπηρετούν ως ένας μηχανισμός που εμποδίζει την πολιτική και τον διάλογο να επιστρέψει πίσω [προς τα αριστερά]”.

Η στρατηγική αυτή βοήθησε τους Ρεπουμπλικάνους να κανονικοποιήσουν αυτές που κάποτε ήταν περιθωριακές ιδέες σχετικά με την μετανάστευση και το έγκλημα, χωρίς να κάνει τους Δημοκρατικούς πιο εκλόγιμους.

Ζουμάροντας “προς τα έξω” για μια πιο πανοραμική εικόνα⁶, μπορούμε να δούμε ότι η νίκη του Τραμπ το 2024 σηματοδοτεί ένα κρίσιμο σημείο καμπής στον πολιτικό λόγο του 21ου αιώνα. Όταν ο Τραμπ εκλέχτηκε το 2016, η νεοφιλελεύθερη συναίνεση έμοιαζε ανίκητη· η νίκη του έμοιαζε να είναι από καθαρή τύχη, με την οποία ένας εκκεντρικός πολιτικός ήρθε στην εξουσία **οικειοποιούμενος τη ρητορική** του λεγόμενου αντι-παγκοσμιοποιητικού κινήματος. Σήμερα, είναι ξεκάθαρο ότι το απόγειο της νεοφιλελεύθερης συναίνεσης έχει παρέλθει και κάτι άλλο θα έρθει στην συνέχεια. Παρ’ όλα αυτά για δεκαετίες, οι Δημοκρατικοί έχουν συμπράξει με τους Ρεπουμπλικάνους για να συντρίψουν κινήματα που προτείνουν μια εναλλακτική. Κατέστειλαν τις δυνάμεις μέσα στο ίδιο το στρατόπεδό τους, όπως την εκστρατεία του Bernie Sanders, που αντιπροσώπευαν έναν δρόμο προς τα μπρος· αυτό είναι που κατέστησε εφικτό για τον Τραμπ να παρουσιάσει ψευδώς τον εαυτό του ως έναν εκπρόσωπο της εξέγερσης.

Αυτό κατέστησε αναπόφευκτο η ακροδεξιά να κρατήσει την εξουσία για την επόμενη φάση, καθώς οι Δημοκρατικοί βοήθησαν να κατασταλούν οι αναρχικές, αντιεξουσιαστικές και αριστερές εναλλακτικές.

Αποευαισθητοποίηση του κόσμου

Τέλος, η διοίκηση Μπάιντεν έχει κάνει, δυστυχώς, ήδη πολλή δουλειά στην αποευαισθητοποίηση του κόσμου σε σχέση με το πρόγραμμα που μια πιο τολμηρή δεύτερη διακυβέρνηση του Τραμπ θα επιχειρήσει να εφαρμόσει. Πάνω από όλα, η κυβέρνηση Μπάιντεν το έχει πετύχει αυτό υποστηρίζοντας τον ισραηλινό στρατό στην εφαρμογή μιας **κτηνώδους γενοκτονίας στη Γάζα**. Κάνοντάς το αυτό, οι Μπάιντεν και Χάρις έχουν κάνει εκατομμύρια ανθρώπους να συνηθίσουν στην ιδέα ότι η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμμιά εγγενή αξία – ότι είναι αποδεκτό να σφαγιάζεις, να φυλακίζεις και να βασανίζεις ανθρώπους με βάση τη θέση τους σε μια πληθυσμιακή ομάδα που έχει στοχοποιηθεί.

Αυτό είναι ακριβώς εκείνο το περιβάλλον που θα δώσει στον Ντόναλντ Τραμπ τη δυνατότητα να εφαρμόσει το είδος των βάρβαρων πολιτικών στο εσωτερικό που στοχεύει να εφαρμόσει όταν επιστρέψει στην εξουσία σε δύομισι μήνες.

Ο δρόμος μπροστά

Αλλά στο τέλος-τέλος, δεν μπορούμε να κατηγορήσουμε τους Δημοκρατικούς για τα πάντα. Εμείς είμαστε αυτοί που αποτύχαμε να οικοδομήσουμε κινήματα αρκετά ισχυρά για να επιβιώσουν τις προσπάθειές τους να μας καταστείλουν. Εμείς είμαστε αυτοί που είμαστε άνετοιμοι ακόμα να στα-

---

6 Στμ. Στο πρωτότυπο: *To ran back*. Να “ζουμάρουμε προς τα έξω”, να πάμε την κάμερα προς τα πίσω, άρα μεταφορικά να κάνουμε προς τα πίσω ώστε να δούμε την μεγαλύτερη εικόνα, για μια πανοραμική άποψη.

ματήσουμε τον Τραμπ να απελάσει εκατομμύρια ανθρώπους και να διοχετεύσει δισεκατομμύρια δολάρια στους δισεκατομμυριούχους και τους μηχανισμούς ασφάλειας του κράτους.

Ευτυχώς, αυτή η ιστορία δεν έχει τελειώσει ακόμα.

Έχουμε την ευθύνη να μην αφήσουμε τις εκλογικές στατιστικές να μας οδηγήσουν στην “αποστράτευση”. Όπως [γράψαμε](#) το 2016, αντιδρώντας στην πρώτη νίκη του Τραμπ:

“Οι εκλογές εξυπηρετούν να αντιπροσωπεύουν καθέναν από εμάς στους άλλους στα χειρότερα [τον χειρότερο εαυτό μας], αποστάζοντας τις πιο επιθετικές, δειλές και δουλικές πλευρές του είδους μας. Πολλοί άνθρωποι που, προσωπικά, δεν θα αποχώριζαν ποτέ βίαια μια μητέρα από τα παιδιά της, είναι ικανοί να προσυπογράψουν τις απελάσεις μέσα από την ιδιωτικότητα ενός εκλογικού παραβάν, όπως ακριβώς οι περισσότεροι από αυτούς που τρώνε κρέας δεν θα δούλευαν ποτέ σε ένα σφαγείο. Αν δεν επρόκειτο για την αλλοτρίωση που χαρακτηρίζει την ίδια την διακυβέρνηση, οι περισσότερες από τις άσχημες πολιτικές που αποτελούν την ατζέντα του Τραμπ δεν θα μπορούσαν να υλοποιηθούν.

Θα υπάρξει, τώρα, ένα μικρό παράθυρο ευκαιρίας όταν εκατομμύρια άνθρωποι, που υπολόγιζαν ότι οι Δημοκρατικοί θα τους κρατούσαν ασφαλείς, ξυπνήσουν και συνειδητοποιήσουν ότι μόνο εμείς είμαστε η ελπίδα ο ένας της άλλης. Πρέπει να δράσουμε αμέσως και να έρθουμε σε επαφή, να επανεδραιώσουμε όλα αυτά που έχουμε χάσει από το έτος 2020.

Πρέπει να αναλάβουμε προληπτικά σχέδια που θα μας ξεχωρίσουν από τα πολιτικά κόμματα, πρότζεκτ που θα δείξουν τι έχει ο καθένας να κερδίσει από τις προτάσεις μας και που προσφέρουν σε ανθρώπους από κάθε υπόβαθρο τη δυνατότητα να εμπλακούν στο σχέδιο του να αλλάξουμε τον κόσμο προς το καλλίτερο.

Τα καλά νέα είναι ότι μπορούμε να το κάνουμε. Το έχουμε ξανακάνει παλιότερα. Θα συναντηθούμε στην πρώτη γραμμή.

Περαιτέρω διάβασμα

- [The Billionaire and the Anarchists](#): Ιχνηλατώντας το Twitter από τις ρίζες του ως ένα εργαλείο διαμαρτυρίας στην εξαγορά του από τον Έλον Μασκ
- [EVERYBODY OUT!](#) Πηγές για μια εποχή Μετεκλογικής Αναταραχής
- [January 6: First as Farce, Next Time as Tragedy?](#) Τι θα συνέβαινε αν ξέραμε ότι θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε άλλο ένα πραξικόπημα;
- [Take Your Pick: Law or Freedom](#): How “Nobody Is Above the Law” Abets the Rise of Tyranny
- [The Trump Years](#): Ο δρόμος από τις 20 Ιανουαρίου 2017 στις 20 Ιανουαρίου 2021 – ένα χρονολόγιο αντίστασης
- [Why Stop at Removing Biden?](#)